ספר הקנה — סוד מים שאין להם סוף

סוד מים שאין להם סוף.

ודע בני שמים שאין להם סוף רמז בעולה הראשונה הוא כתר עליון אשר הוא מים שאין להם סוף ומשם ההצלה כענין שאירע כמה פעמים ועלו ומשם ההצלה ליונה הנביא ומשם גזירות הנסים ומשם החיים חיי בני ומזוני, ודלמא עלה ומשום כסופא עריק ועתיד לחזור והאשה בחזקתה ומינה לא תזוז כי כל דבריהם מפי הגבורה, האמת אם נשאת אין מוציאין מידו אוי להם הריקים המורים הוראות של אבדן ועוברים על דברי חכמים ומתירין האיסור כי שתים רעות עשו.

מצאוהו הרוג או מת אם מצאו פדחתו וחוטמו ופרצופו והכירוהו שהוא פלוני מעידין עליו, ואם בטל א' מאלו הג' אע"פ שיש סימנים בגופו כגון שומא פירוש הוא סימן או שיש סימנים בכליו אין מעידין עליו, והא דאמרינן שמעידין עליו דוקא שראוהו תוך ג' ימים אחר הריגתו או אחר מיתתו אבל אחר ג' אין מעידים עליו דקים להו לרבנן דפרצוף פנים משתנה אחר ג' ימים.

אבל אם נטבע בים והשליכו הים ביבשה אפילו אחר ג' ימים או יותר אם הכירו פניו ופדחתו וחוטמו מעידים שאינו משתנה במים אלא לאחר ימים רבים, וה"מ היכא שלא שהה ביבשה אבל אם שהה ביבשה ונתפח ונשתנה פניו אין מעידים עליו, ולא אמרו מעידים אלא שאמר העד בידי קברתיו והכרתיו והיה פדחתו ופרצופו קיים והוא פלוני (ופירוש פדחת מצח ופירוש פרצוף פנים) ראית בני אנשים רקים ורשעים וחוטאים וגוזלים וחומסים ומוסרים גוים כותים ויהודים ובאים ונוהגים שלא כמשפט והרועים שומעים יושבים ושותקים ומחניפים להם, ולא ראית בעו"ה מחללים תורתם ואמונתם והרי המוכיחים מתי הצו מתי פזרו ממונם ולא הצליחו ולא הסכים הקב"ה על ידיהם להפריש האיסור ולהוציא הנבלה כי נבלה היא העבוד עובדי ע"ז בפרהסיא הם ולא בצינעה, והלא אז"ל אפילו לשנות רצועת מנעלו הפוך מנהג דתינו יהרג ואל יעבור, ואין זה יותר קשה מזה שרואה ואינו נהרג לכבוד קונו מה שלא יהרג באמת כי הקב"ה לא יניחנו ביד האויב, והנה זה לא ראינו שהאדם יהרג בתוכחתו ואפי' כהן ונביא אם הם עוברים בדת השם אל תיראו מהם כי יש גדול מהם קב"ה אבל הם חסים על כבודם ועל ממונם והנה ממונם להבל ילך וכבודם לקלון יתחלף ואין צ"ל בעלי התחבולה העושים הדבר הזה כי קב"ה יביא בניהם ובנותיהם במדריגה הזה כי התחבולה עם בשר ודם אסור כ"ש עם הקב"ה, ותמיה לי עליהם אשר יודע ולומד תורה ונושא ונותן בה והוא אינו מקיימה העבודה שתורתו קבורתו או מביאתו לידי עניות או קובר בניו והוא אינו משים דעת.

אך הירא מהשם ומבושת אדם אינו חושש ואינו מחניף לשום אדם אף כי הוא כהן ונביא וגדול שבדור ומוכיח וחוזר ומוכיח עד שיכוהו קב"ה שומרהו מביאו לידי עשירות ובניו חיים וקיימים כי

היא חייך ואורך ימיך ואצ"ל בעה"ב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום דבקים ממש וחיים ממש: